

Publicerad 2022-05-07 09:52 av Kungskobran

Hjärtklaffen är från en gris och fungerar fortfarande utmärkt efter två år

Operationen

Jag låg hjälplös på en brits
runtomkring rörde sig kvinnor i blå dräkter
alla hade munskydd endast ögonen syntes

Sladdar och slangar kopplands upp på min kropp
skärmar flimrade, hjärtats pumpande syntes på en skärm
jaså, det är så här mitt hjärta ser ut tänkte jag

Det kändes som jag var i en rymdkapsel
omgiven olika instrument
där monitorerna var utsikten mot jorden

Plötsligt dämpades ljuset, kirurgen kom in
sorlet upphörde det blev dödstyst
Han var lång med långa smala fingrar

Jag kände igen hans ögon, de var mörka
han tittade igenkännande på mig
böjde sig fram och jag kände ett stick i ljumsken

Sakta spred sig bedövningen
jag såg hur en skalpell blixtrade till
men kände ingenting

Det är fem procents risk att man dör
under operationen hade jag tagit reda på
en på tjugo, mycket eller lite?

Jag hade lämnat mitt liv i hans händer
men kände ingen oro
lugnad av olika mediciner

Den enda oro jag känt var
när jag rullades ner till operationen,
”Är det här min sista färd” tänkte jag

En jättelik skärm syntes till vänster
min artär syntes tydligt,

hela vägen till hjärtat

Jag såg hur ett föremål sakta fördes
fram i artären men en tråd,
föremålet såg ut som en liten trådrulle

Är det långt kvar till hjärtat
frågade jag kirurgen
den sitter redan på plats sade han

En suck av lättnad
spred sig i operationssalen
jag var inte en av de tjugo

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Kungskobran med Poeter.se id #65915 innehar upphovsrätten